

به بهانه دهمین سالمرگ هانیبال الخاص

آثار پدرم باید فهرست شود

مرجان حاج رحیمی

خبرنگار

گزارش روز

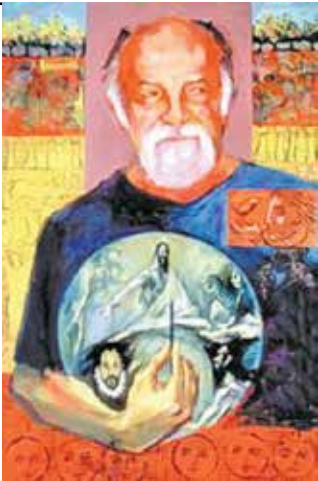
فهرست و کاتالوگ آثار نقاشی هانیبال الخاص، به عنوان آخرین خواسته او پس از مرگ، آرزویی است که هنوز پس از یک دهه از مرگ او محقق نشده است.

بونو الخاص، پسر هانیبال الخاص، به بهانه دهمین سالمرگ پدرش گفت: پس از مرگ پدرم به ایران بازگشتم تا آخرین خواسته او را که کاتالوگ و فهرست کردن آثار نقاشی اش بود، به انجام برسانم و برای این کار بنیادی تأسیس کنم، حتی نمایندگانی از وزارت میراث فرهنگی، انجمن آشوریان و انجمن نقاشی ایران هم

حاضر شدند در این راه کمکم کنند اما آثاری از او در دست نیست.

الخاص نقاش نوگرای ایرانی است که ۲۶ خرداد سال ۱۳۰۹ در کرمانشاه به دنیا آمد. او نقاش، منتقد، مدرس هنری، مترجم و نویسنده است. با اینکه فعالیت هنری خود را از ۱۴ سالگی آغاز کرد اما برخی آثار او دزدیده شده است. پسرش در ادامه توضیح داد: تمام آثار نقاشی او در کالیفرنیا به صورت مشکوکی ربوده شد و حتی آثاری که در خانه ایران هم داشتیم از دست رفت. بنابراین ما دسترسی به آنها نداریم و این آخرین خواسته پدرم هنوز اجرایی نشده است. الخاص را آغازگر طراحی فیگوراتیو در نقاشی نوگرا می‌دانند و او یکی از

تأثیرگذارترین نقاشان و مدرسان هنری بر جریان هنر معاصر نقاشی ایران است. حال بونا الخاص از همه کسانی که آثار نقاشی پدرش را در اختیار دارند درخواست کرد تا مشخصات آثار را اعلام و به آنها در تهیه این فهرست کمک کنند. او گفت: در تمام دنیا مشخص است نقاشان چه آثاری داشته اند اما آثار نقاشی پدرم که تعداد خیلی زیادی است ناشناخته مانده و همین سبب شده نسل جوان با آثار او آشنا نباشند. این حق هر نقاشی است که آثارش فهرست و ثبت شود. او گفت: حتی وقتی برای پدرم نمایشگاه برگزار کردیم از آثار او هیچی در اختیار نداشتیم و به ناچار آثار شاگردان و شاگردان شاگردان او را به نمایش گذاشتیم.

او همچنین گفت: غیر از آثار نقاشی هانیبال الخاص، دستنوشته‌ها، عکس‌ها، اسلایدها و دیگر آثار او نیز گم شده است. همین‌طور پدرم یک کتاب آماده چاپ

■ **سه‌شنبه ۲۵ شهریور ۱۳۹۹**
 ■ **سال بیست و ششم**
 ■ **شماره ۷۴۴۴**

مولان و قلب‌های شکسته از راه رسیدند اما...

فیلم نولان پشستاز پرفروش‌های جهان باقی ماند

وصال روحانی

خبرنگار

سینمای جهان

«Tenet» فیلم جدید کریستوفر نولان بریتانیایی برای دومین هفته متوالی در صدر پرفروش‌ترین فیلم‌های آمریکای شمالی و البته کل جهان نشست.

جذابیت کارهای قبلی نولان و داستان مبهم اما کنجکاوای برانگیز Tenet و البته تعداد اندک فیلم‌های جدیدی که در این هفته اکران شدند، از عواملی بود که «تنت» را همچون هفته گذشته در بالاترین نقطه جدول قرار داد و براین نکته هم باید تأکید کرد که «tenet» چون اولین فیلم بزرگ و پرهزینه‌ای است که پس از هفت ماه تعطیلی سینما در سطح جهان به نمایش درمی‌آید و پیش‌درآمدی بر اکران مجدد فیلم‌ها محسوب می‌شود. هنردوستان را به تعقیب و تماشای خود واداشته است. «تنت» در اقیانوسیه و سینماهای دوباره رونق گرفته اروپای غربی هم پیشتازی کرد و در آلمان نسبت به هفته نخست اکرانش بیش از ۲۴ درصد تنزل در فروش نداشت ولی در فرانسه و بریتانیا متحمل تنزل‌هایی ۵۷ و ۵۹ درصدی شد و با وجود این در صدر جدول آثار پرفروش این کشورها هم باقی ماند.

جدیدترین کشوری که در روزهای اخیر به روی فیلم جاسوسی – جنایی و معمಾಗونه «تنت» آغوش گشود، هنگ‌کنگ در شرق آسیا است که معمولاً محل مناسبی برای فروش کلان آثار هالیوودی بوده است. اضافه بر اینها بازگشایی فزاینده سالن‌های سینما در آمریکا و کانادا و بویژه در ایالت بسیار پرنفوس و سرشار از تماشاخانه کالیفرنیا سبب شد این فیلم در هفته جاری در قریب به ۲۹۵۰ تالار به نمایش درآید و برامکان و میزان فروش خود بیفزاید.

تنها فیلم جدیدی که این هفته اکران وسیع شد و به‌رغم گرفتن نمره تأییدآمیز ۸۱ درصد از سایت ارزشگذاری روتن توماتوز مثل سایر فیلم‌های روز زورش به «تنت» نرسید، کاری این فیلم کمدی – رومانتیک که کاری از داکری موننگری است، این هفته در ۲۲۰۵ سالن در سطح آمریکای شمالی به نمایش درآمد و با اینکه تم شیرین و خوشبینانه آن در تعارض با مضمون سنگین و تلخ اکثر فیلم‌های به‌نمایش درآمده در عصر بازگشایی سالن‌ها پس از تخفیف نسبی دشواری‌های کرونا است، اما برای رسیدن به تنت و غلبه بر آن کم آورد و به رتبه

صحنه‌ای از فیلم رزمی و پرمجرای «مولان»، یکی از پرفروش‌ترین آثار این هفته سینماهای جهان

دوم در جدول پرفروش‌های آمریکاکتا افتاد و در چند کشور اروپایی و آسیایی هم جزو سه فیلم صدر جدول جای گرفت. از منظر بین‌الملل و در رقابت با «Tenet» این فیلم «مولان» است که حرف اول را می‌زند. «مولان» همزمان با اکران آمریکایی‌اش و صدرنشین شدن در بازارهای ۱۲ کشور طی دو هفته اخیر در چین نیز که بازار مناسبی برای آثار پرهزینه هالیوودی است، به‌نمایش درآمده و بدیهی است که آمار حاصله‌اش در آنجا در سطحی بالا باشد. فروش زیاد مولان که یک فیلم رزمی و در عین حال فانتزی و مبتنی بر افسانه‌های کهن شرق آسیایی است و بافت و ساختار و عوامل تولیدش همگی رنگ و بوی چینی دارند، در سه کشور دیگر جنوب شرق آسیا شامل تایلند، سنگاپور و تایوان هم در سطحی بالا بوده است.

والث دیسنی چند سالی است که فیلم‌های کارتون‌ی موفق‌اش را با بازیگران زنده از نو تولید و عرضه می‌کند و به‌نظر می‌رسد «مولان» با چنان‌ا پس زمینه‌ای از آمار به ثبت رسیده توسط بازسازی‌های «شیرشاه» (با درآمد ۱۲۰ میلیون دلاری) و «کتاب جنگل» (۱۵۰ میلیونی) فراتر برود یا به آنها بسیار نزدیک شود و عبور از مرزهای دلاری بازسازی «زیبا و هیولاء» (۸۵/۵ میلیون دلار) و علاءالدین (۵۳/۸ میلیون دلار) قطعی به‌نظر می‌رسد.

البته چیزی بودن موضوع «مولان» لزوماً یک حسن بزرگ و وسیله افزایش فروش در چین به حساب نمی‌آید، زیرا چینی‌ها چند سالی است که خودشان پلاک باسترهایی از همین قبیل و با هزینه‌های سنگین تولید می‌کنند و از فروش‌های بالای اینگونه آثار بهره‌مند می‌شوند.

برومند: کودکان در معرض آسیبند مراقب سلامت آنها باشیم

و رفت و آمد آنها باشد. حتی نوع ادبیات و گفتاری که سر صحنه فیلمبرداری میان عوامل رد و بدل می‌شود هم باید با رعایت و توجه به حضور کودک یا نوجوان باشد چرا که آنها خیلی خوب همه چیز را یاد می‌گیرند. در این بین والدین باید مراقب باشند که فرزندشان در چه شرایطی بازی می‌کند و پول و شهرت را فدای کودکی و آسایش بچه نکنند.»

تئاتری می‌خواهد در همان نقطه یک قصه را بازسازی کند. داعش وقتی به حلب حمله کرد تا نزدیکی‌های دیر آمد تا آن را نابود کند و سنگ «مشهدالراس» را از بین ببرد اما مدافعین حرم اجازه چنین کاری را به آنها ندادند. پس اگر روزی این منطقه پایگاه ائمه بوده در روزگار ما هم پایگاه مدافعین حرمین شریفین و مقاومت هم بوده است. برای من به‌عنوان هنرمند جذاب است که قصه‌ای را در همان مکانی که اتفاق افتاده اجرا کنم و چنین بختی نصیب هر کسی نمی‌شود و بابت آن خدا را شاکرم.»

■ **تقریب مذاهب در قالب نمایش**

زارعی همچنین با اشاره به اینکه در این نمایش شخصیت اصلی یک شخصیت مسیحی است و قصه نمایش از پیش می‌برد، می‌گوید: «ما با این اجرا تقریب مذاهب در هم انجام می‌دهیم و می‌گوییم در این شرایطی که انسان و انسانیت و ارزش‌های انسانی دچار خدشه شده است، تمام ادیان و مذاهب الهی هستند و می‌توانند در کنار هم قرار بگیرند. در واقع این پیامی است که امام حسین(ع) به راهب مسیحی می‌دهد و راهب نیز با جان و دل می‌پذیرد. همه امت اسلام باید در مقابل دشمنان جهان بشریت متحد شویم. در نزدیک سوریه، غزه و فلسطین قرار دارند و سال‌هاست که مردان، زنان و کودکانش مورد ظلم و ستم اشغالگران قدس قرار گرفته‌اند. از سوی دیگر رژیم آل سعود در یمن که مردمانی مسلمان دارد، نسل کشی به راه انداخته است.» او تأکید می‌کند که اجرای نمایش «المسیح فی الطف» در راستای رساندن پیام جمهوری اسلامی به کشورهای دیگر است. زارعی در پایان گفت‌وگو به این موضوع اشاره می‌کند که ما در پایان‌بندی این نمایش بحث محور مقاومت و جبهه مقاومت اسلامی را مطرح می‌کنیم و به شهادت حاج قاسم سلیمانی، ابومهدی المهندس، عماد مغنیه و شهدای سوریه می‌پردازیم. گفتنی است نمایشنامه «المسیح فی الطف» توسط ابوباسم حیدار نویسنده عراقی نوشته شده و کوروش زارعی دراماتورژی و کارگردانی آن را عهده‌دار است. علیرضا کوفدر تهیه‌کننده، سعید ذهنی آهنگساز، مهدی غفوری طراح صحنه، محمدرضا آزاد طراح نور، بهزاد جاودانفر طراح حرکت، کار حسین غفاری طراح گریم، علیرضا خدامرادی طراح پوستر و بروشور و حمید جمالیان فیلمبردار و عکاس از جمله عوامل نمایش «المسیح فی الطف» هستند.

تولید آن نیز به «ایران» می‌گوید: «با توجه به آنچه آمد در نهایت تصمیم گرفتیم حالا که این مکان وجود دارد و سال‌هاست تبدیل به مسجد شده، نمایش را با هنرپیشه‌های سوری و بازیگران حلبی و دمشق تولید و به زبان عربی در همین نقطه اجرا کنیم. ایده مورد وثوق دوستان در سازمان اوج قرار گرفت و متن به عربی ترجمه شد و آمدم به حلب بازیگران را انتخاب و تمرینات را آغاز کردیم. قصه، قصه‌ای واقعی و مستند است و سعی کردیم آن را پرورش بدهیم و تولید کنیم اما نخواستیم فقط راوی قصه باشیم بلکه در ایده کارگردانی، اجرا و متن داعشی‌های سال ۶۱ هجری را با داعشی‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ تطبیق دادیم و اتفاقات امروزی منطقه را در دل نمایشنامه گنجاندیم که قصه سال ۶۱ این دیر و کلیسا امروزی شود و بگوییم داعشی‌های امروز ادامه همان داعشی‌های سال ۶۱ هستند که سراب‌عبدالله را از تن جدا کردند و بر پیکر شریفشان تاختند و تاریخ باز هم دارد تکرار می‌شود و داعشی‌های امروزی به‌نام اسلام سرهای بسیاری دیگر را می‌برند و این ایده‌ای بود که سعی کردیم از ابتدا تا انتهای نمایش در کار بگنجانیم.» او درباره ارتباط این نمایش با روزگار امروز نیز می‌گوید: «در این نمایش حرف از سال ۶۱ هجری قمری است و امروز در سال ۲۰۲۰ یک گروه

سمت شام حرکت می‌کنند و شب به حلب می‌رسند، سپاه ابن‌زیاد و معاویه برای گذران شب، تصمیم می‌گیرند در این دیر شب را سکونت کنند و صبح راهی شام و بارگاه یزید شوند. راهب مسیحی و صاحب دیر متوجه مسأله می‌شود که فرماندهان سپاه، درباره صندوقی و محتوای آن حرف می‌زنند و مراقبت‌های ویژه‌ای از آن به عمل می‌آورند. از آنها می‌پرسد در این صندوق چیست که این‌قدر مواظب آن هستید. اعلام می‌کنند که سر دشمن خلیفه مسلمانان است که ما آن را برای خلیفه به هدیه می‌بریم و این سر، سر حسین‌بن‌علی است. اسم حسین(ع) برای راهب آشناست و از انجیل داستان ایشان و امام حسن مجتبی(ع) را به نام‌های شبیر و شب‌رشیده است. وقتی راهب متوجه می‌شود سر فرزند پیامبر اسلام است، دگرگون می‌شود و سراب‌عبدالله را می‌بیند و با گریه می‌گوید: «به خدا این سر مسیح است که چنین می‌درخشد.» او پول زیادی به فرماندهان سپاه می‌دهد تا سر را تا صبح در اختیار او قرار دهند و او تا سحر با سر امام راز و نیاز می‌کند و به تحول درونی عظیمی می‌رسد و سپاه هم به شام می‌رود.»

■ **تاریخ تکرار می‌شود**

کارگردان «المسیح فی الطف» ضمن اعلام این خبر که طی روزهای آینده این نمایش اجرا خواهد شد، درباره شرایط

ما در پایان‌بندی این نمایش بحث محور مقاومت و جبهه مقاومت اسلامی را مطرح می‌کنیم و به شهادت حاج قاسم سلیمانی، ابومهدی المهندس، عماد مغنیه و شهدای سوریه می‌پردازیم

ما در پایان‌بندی این نمایش بحث محور مقاومت و جبهه مقاومت اسلامی را مطرح می‌کنیم و به شهادت حاج قاسم سلیمانی، ابومهدی المهندس، عماد مغنیه و شهدای سوریه می‌پردازیم

■ **داستان راهب دیر و سر مطهر**

زارعی در گفت‌وگو با «ایران» درباره شکل‌گیری ایده این کار می‌گوید: «سازمان هنری و رسانه‌ای اوج سال‌هاست در زمینه‌های هنری و فرهنگی در سوریه کار کرده و فیلم‌های زیادی را هم در حوزه فرهنگ و مقاومت ساخته و درصدد این بود که در رشته‌هایی مثل تئاتر هم بتواند در این کشور کار کند. در حلب، مکانی وجود دارد که برای ما شیعیان بسیار مقدس است. در این شهر کلیسایی است که وقتی سال ۶۱ هجری کاروان اسرا از کوفه به

محسن بوالحسنی

خبرنگار

نمایش «المسیح فی الطف» یا «مسیح در کریلا» مهرماه سال گذشته برای اولین بار در عراق روی صحنه رفت که باوجود استقبال بسیار خوب مردم این کشور، در نهایت این اجرا به‌دلیل مشکلات سیاسی عراق ناتمام ماند. طی روزهای گذشته کوروش زارعی کارگردان این اثر، خبر داده که امسال این نمایش در مرحله اول در فضای باز «مشهد الراس» در شهر حلب سوریه دقیقاً جایی که سر مبارک امام حسین(ع) در آنجا روی سنگی قرار گرفته بود، اجرا خواهد شد. زارعی همچنین توضیح می‌دهد که تیم این نمایش از ایران برای اجرای این نمایش مستقیم به حلب سفر کرده و ۱۰ شب در شهر حلب و پس از آن ۱۰ شب در شهر دمشق و در جوار حرم مطهر حضرت زینب(س) اجرا خواهد داشت. زارعی همچنین در گفت‌وگو با «ایران» دلیل انتخاب شهر حلب برای اجرای این اثر آیینی را این‌طور بیان می‌کند: «حلب معروف است به «شهر اسرا» و البته

شهر حضرت زینب(س). در واقع کاروان اسرای کریلا از کوفه حرکت می‌کنند و در نهایت مدتی در شهر حلب و در یک دیر منزل می‌کنند. در همین دیر است که یک راهب مسیحی فرماندهان یزیدی را قانع می‌کند تا سر حضرت سیدالشهدا را در اختیار او بگذارند و بعد از موافقت با این خواسته، راهب آن شب را تا صبح به راز و نیاز با سر بریده حسین ابن علی می‌گذراند.» به گفته زارعی، اجرای حلب نمایش «المسیح فی الطف» دقیقاً در همین منطقه جغرافیایی خواهد بود و در همین فضای باز «مشهد الراس» است که سر مبارک امام حسین(ع) روی سنگی قرار می‌گیرد و از سال ۶۱ هجری تا امروز این سنگ، زیارتگاه عاشقان آن حضرت است و دیر به مسجد شیعیان بدل شده است.»

■ **داستان راهب دیر و سر مطهر**

زارعی در گفت‌وگو با «ایران» درباره شکل‌گیری ایده این کار می‌گوید: «سازمان هنری و رسانه‌ای اوج سال‌هاست در زمینه‌های هنری و فرهنگی در سوریه کار کرده و فیلم‌های زیادی را هم در حوزه فرهنگ و مقاومت ساخته و درصدد این بود که در رشته‌هایی مثل تئاتر هم بتواند در این کشور کار کند. در حلب، مکانی وجود دارد که برای ما شیعیان بسیار مقدس است. در این شهر کلیسایی است که وقتی سال ۶۱ هجری کاروان اسرا از کوفه به

روح‌الله زمانی: ما بچه‌های کار بودیم که خرج زندگی خودمان را درمی‌آوردیم

که این بچه‌ها را درک کنند. ما بچه‌های کار بودیم که خرج زندگی خودمان را درمی‌آوردیم. اگر همین بچه‌ها حمایت نشوند، خلافت‌کاری می‌شوند و به راه‌های بد کشیده می‌شوند. او افزود: کار کردن چیز بدی نیست با این حال فکر می‌کنم من و دوستانم باید درس‌مان را بخوانیم تا فردا بتوانیم برای کشور خودمان چیز مفیدی شویم. همه باید مثل برادر و خواهر برای هم باشند اما

انگار در این دنیا هیچ کس به آن یکی رحم نمی‌کند. گاهی فکر می‌کنم چرا یکی باید آبروی دیگری را بربزد یا چرا باید از پشت خنجر بزند؟ نمی‌دانم این کارها برای چیست. همه باید دست به دست هم بدهند این بچه‌های کار را حمایت کنند. همین بچه‌های کار می‌توانند برای آینده کشور مفید باشند. این بچه‌ها هستند که کشور را بالا می‌کشند البته اگر حمایت شوند. زمانی بیان کرد: فکر می‌کنم بازیگری چیزی است که در خون من وجود دارد. اصلاً این چیزها باید در خون آدم باشد؛ فکر می‌کنم ربطی به علاقه ندارد. خودم خیلی خوشحال و هیجان زده شدم از آقای مجیدی تشکر کردم. از این بیشتر خوشحال شدم که مردم می‌توانند مشکلات بچه‌های کار را ببینند. آقای مجیدی خودش هم شخصیت بزرگی دارد این را تنها از لحاظ کارگردانی نمی‌گویم. دلش بزرگ است، مهربان است، مرد خوبی است، کارگردانی است که دل و جانش را برای فیلم می‌گذارد. خوشحال‌تر شدم که مردم می‌توانند چنین فیلمی را ببینند و نظرشان درباره کودکان کار عوض شود. این فیلم می‌تواند دلیلی باشد تا مردم از ماحمایت کنند.

به گفته مرضیه برومند: «هر کدام از بچه‌هایی که وارد عرصه بازیگری می‌شوند، باید توسط گروه فیلمساز و همین‌طور خانواده مراقبت شوند تا زندگی آینده آنها آسیب نبیند.» این کارگردان که سال‌ها تجربه کار کردن با کودکان را در فیلم‌ها و سریال‌های خود دارد به بهانه جایزه‌ای که نوجوان فیلم «خورشید» به کارگردانی مجید مجیدی از جشنواره ونیز گرفته به ایستا گفت: «کودکانی که در فیلمی بازی می‌کنند معمولاً دو دسته هستند: دسته نخست آنهایی که حرفه‌شان بازیگری است و برای این کار تعلیم دیده‌اند، یک دسته دیگر هم بچه‌هایی هستند که انتخاب می‌شوند تا نقش خودشان را بازی کنند، مثل آنهایی که از قانون اصلاح و تربیت یا در خیابان پیدا و انتخاب می‌شوند تا نقشی مشابه خود را بازی کنند. اما نکته مهم این است که هر دو گروه در معرض آسیب قرار دارند.» او در ادامه افزود: گروه سازنده یک فیلم با سریال باید از جنبه‌های گوناگون بچه‌هایی را که برای بازی انتخاب می‌کنند مراقبت کنند و حواسشان به درس و تغذیه